

Vi har været paa det rene med det hele Tiden; vi har Gang paa Gang præciseret, at dette var vor Opfattelse, og at vi derfor ikke kunde have Tillid til denne Regering; det konservative Folkeparti har hidtil haabet, at der dog skulde vise sig Vej ud, at Regeringen før eller senere vilde følge Industriens Krav, de Krav, som paa Grund af Forholdenes Magt ogsaa er blevet Arbejdernes. Dette er, siger jeg, udelukket nu. Nu er der fuld Klarhed over Tingene, og det, der har skabt Klarheden, er den højtærede Landbrugsministers Tale. For saa vidt kan man være ham taknemmelig, som han har sagt Sandheden, medens saa mange andre søgte at tilslore Sandheden; der er altid noget behageligt ved en Modstander, der siger Sandheden, frem for dem, der almindeligvis dækker Sandheden. Denne Tale har altsaa klaret, hvor vi har Regeringen, og har hævdet den Opfattelse, at vi med Hensyn til Erhvervslivet intet skal foretage os og med Hensyn til Arbejdsløsheden intet andet skal foretage os end at forlænge Arbejdstiden og derigennem forøge Arbejdsløsheden. Uden Hensyn til den fuldkomne abnorme Tilstand, der raader i Europa, hævder Landbrugsministeren og med ham hele Ministeriet den Opfattelse, at Danmark, det lille ubetydelige Land Danmark med sine 3 Millioner Indbyggere, skal praktisere en Teori til sin yderste Konsekvens uden Hensyn til den abnorme Tilstand ude i Verden og paa Trods af, at alle andre søger at indrette sig efter de forhaandenværende Forhold. En Række Stater rundt omkring os gennemfører den ene eller anden Art af Foranstaltninger for at værgе sig mod den Valutasygdom, som er til Stede. Det er ikke en blivende Tilstand, det er ikke, saaledes som Landbrugsministeren vil gøre det til, noget lignende som det, der foregik for Landbruget i 80'erne, hvor Landbruget havde at indrette sig efter en blivende Tilstand, idet enhver vidste og kunde se, at Landbruget maatte lægge om fra Kornavl til andre Former for Produktion, ved Hjælp af det billige Korn og de billige Foderstoffer, vi kunde skaffe fra Udlandet. Men hvad der nu foreligger for Industrien, for Byernes Erhvervsliv, er ikke og kan fornuftigvis ikke af noget fornuftigt Menneske opfattes som en blivende Tilstand. Den Tilstand, hvorunder man faar 100 tyske Mark for 7 Ø., kan ikke være noget, vi skal indrette os paa i al Fremtid, før eller senere vil der ske Ændringer i denne Tilstand, før eller senere vil Sygdommen blive bekæmpet saa kraftigt, at den ophører —

hvis ikke, dør Patientten, og saa faar vi alligevel ikke de billigere Varer, og saa bliver vor Indretten os efter disse Forhold omsonst, saa maa vi begynde forfra og bygge op, hvad der i en Haandevending er styrtet i Grus. Der er utvivlsomt mange, der mener, at en saadan til sine yderste Konsekvenser udført Teori er den rene Galskab. Det er selvfølgelig fuldkommen galt at mene, at det lille Danmark kan gerere sig efter Forgødtbefindende i den Verdenssituation, der nu staar paa. Vi Socialdemokrater ønsker Frihandelslinien fulgt, vi har intet som helst Ønske om Toldbeskyttelse, Finanstold eller noget af den Art, som man fra andre Sider ønsker, men vi maa kræve, og finder os fuldt berettiget til at kræve, at der under en abnorm Tilstand i Verden ydes Beskyttelse for de Erhverv i vort Samfund, der er vokset op og gennem en lang Række af Aar har vist sig sunde og levedygtige, men som nu af Sygdommen ude i Verden trues med Undergang. Der er ingen Sammenligning, sagde jeg, mellem den Tilstand, vi nu oplever, og Landbrugsforholdene i Firserne. Landbruget var nemlig den Gang stillet saaledes, at det mødtes af en Konkurrence i Foderstoffer og i Brødkorn, som det ikke kunde modstaa, men overfor hvilken det var i Stand til at lægge Produktionen om, netop ved Hjælp af de billige Raaprodukter, der kom udefra. Men Industrien nu er aldeles ikke oversvømmet med billige Raaprodukter, Danmark er oversvømmet med Varer, der i en forbigaaende kortere eller længere Tid maaske kan købes med en vis Fordel, købes billigere, end man herhjemme kan fremstille dem, fordi vi her har andre Produktionsomkostninger, end man under de nuværende Valutaforhold har flere andre Steder. Dette er den stik modsatte Tilstand af den, som forelaa for Landbruget i Firserne. Den højtærede Landbrugsministers Tale er derfor paa dette Punkt ganske i Uoverensstemmelse med de faktiske Forhold.

Vi Socialdemokrater vil ikke Toldbeskyttelse. Jeg forstod, hvor magtpaaliggende det var for den højtærede Landbrugsminister at klistre Socialdemokratiet til Protektionismen, til Toldbeskyttelsen, og det er jo ikke blevet ved Landbrugsministerens Tale, men den samlede Regeringspresse af Venstrefarve er stærkt optaget deraf, og ude omkring i Landet ved de faa Lejligheder, hvor Regeringens Tilhængere optræder som Talere, søger de at fastslaa den Usandhed, at Socialdemokratiet vil Toldbeskyttelse. I den Anledning vil jeg minde